

100897

U-posten etter 25.04.86

Quisling, en ikke-person

Vi som til stadighet ironiserer over kommunistlandenes praksis i å stryke ubehagelige personer og begivenheter fra historien, sitter vel i verdens største glasshus når det gjelder Quislings navn. Til tross for tabuet tilsynelatende forsvant med en mengde store presseoppslag omkring 40 års jubileet for freden og senere, har utgiverne av turistguiden Key to Norway/Vistors Guide to Oslo måttet inndra og makulere 4400 eksemplarer, fordi det vakte oppstyr at Quisling der såvidt var nevnt som kjent og beryktet nordmann.

Vår ekstreme flauhet angående fenomenet Quisling er grunnløs. Hans okkupasjonsregime oppnådde bare 3,5 prosents oppslutning i de to årene da plakaten

«Tyskland seirer på alle fronter» slo oss i synet overalt og mange trodde at Nazi-Tyskland kom til å knekke Sovjet, hvorefter britene måtte slutte fred til Tysklands fordel i Europa. En svært liten minoritet av nordmenn gikk da inn i Nasjonal Samling eller ble stående som partimedlemmer, av opportunisme eller med tanken at de dermed gikk Norge en privilegert plass i Neuropea. Et uhyre langt større antall som dengang også mere eller mindre trodde på tysk seier, fant at det gikk anstendigvis ikke an å støtte anti-demokratiske banditter.

Dette burde ha vært forklart i turistbrosjyrens avsnitt om okkupasjonstiden, istedenfor den totale utelattelse, som millioner av turister med quisling i sitt vokabular må ha bemerket, og som må ha gitt dem det skadelige inntrykk at emnet var tabu, og at Quisling kanskje hadde langt større oppslutning enn den allierte propagandaen ga inntrykk av i krigsårene.

Ole W. Lund,
Oslo